

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Cabada Persarum rege & Chosroe eius filio, ex historia Procopy
Cæsariensis. Caput XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

tamen eo se contulisse: scripsisseque se, cum esset Constantinopoli, & cum Anthimo collocutus esset, comperissetque eum eandem secum tenere opinionem, idemque de Deo sentire, persuasisse, ut sedem episcopalem relinqueret. Scripsit praeterea eisdem de rebus ad Theodosium episcopum Alexandrinum literas: in quibus magnopere gloriatur se Anthimo, ut dictum est, persuasisse, ut eiusmodi dogmata gloriae terrenae & sedi episcopali longè praepone-
ret. Extant porrò Anthimi ad Theodosium de eisdem rebus epistolae, & Theodosij rursus ad Severum & Anthimum: quas ne in librum, qui in manibus est, nimis multas res includere videar praeterire animus est, easque relinquere his, qui earum euoluendarum cupiditate incenduntur. Ambo isti episcopi, postquam imperatoris mandatis se opponere, & concilij Chalcedonensis decreta repudiare coeperunt, suis eisdem sunt sedibus, & in sede Alexandrina Zoilus, Epiphanius autem in Constantinopolitana locatus: quò de caetero concilium Chalcedonense in omnibus ecclesijs palam praedicaretur, nemoque illud anathemati auderet addicere, & qui aliter sentirent, hi omnibus modis inducerentur ad ei consentiendum. Nam Iustinianus conscripsit edictum, in quo Severo & alijs eiusdem sectae anathema denuntiavit: eosque qui illorum tuebantur dogmata grauisimis multavit supplicijs, ad eum plane finem, ut ex eo tempore in omnibus totius orbis terrarum ecclesijs nihil omnino resideret discordiae, sed patriarchae cuiusque dicecesios consensu inter ipsos conspirarent, & episcopi singularum ciuitatum suis obsequerentur archiepiscopis, & quatuor concilia in ecclesijs praedicarentur, Nicenum primum, Constantinopolitanum, Ephesinum primum, & Chalcedonense. Cogebatur etiam quintum concilium mandato Iustiniani: de quo, quae fuerint consentanea, dicam equidem suo loco. Interea res sigillatim eisdem temporibus gestae, quae ad commemorandum praeclearae videantur, huic nostrae historiae attexendae sunt.

*De Cabada Persarum rege & Chosroe eius filio,
ex historia Procopij Casariensis.*

Caput XII.

Procopius

Procopius rhetor, à quo res gestæ Belissarij literis proditæ sunt, scribit Cabadem regem Perfarum animo instituisse Chostroæ filio suo natu minimo regnū tradere, iniuisseque cōsiliū, quo pacto ab imperatore Romano adoptaretur, ad eum plane finem, vti regnū ei eo pacto in tuto collocaretur. Verū cum id nullo modo assequi potuerit, Procli impulsu, qui assiduus cum Iustinia no fuit, eiusq; Quæstor constitutus, maiores inimicitia inter eos & Romanos susceptæ sunt. Porrò aut idē Procopius res, à Romanis & Persis, dum inter ipsos prælijs decertabant, gestas, Belissario tum Orientalium copiarum duce, accuratissime disertissimeque narrat. Ac primum victoriā Romanorum apud Daras & Nisibin partam cōmemorat: quo quidem tēpore Belissarius & Hermogenes copijs Romanis præfuerunt. Quibus adiūgit res in Armenia gestas, & mala illa, quæ Alamūdarus dux Barbarorum, qui Scenitæ vocantur in finibus Romanorum patrauit: qui Timostratū fratrem Ruffini vnā cū militibus suis viuum cæpit, ac postea, magna pecuniæ summa accepta eos dimisit liberos.

De Alamundaro & Azeretho, & populi apud Byzantium coorta seditione, cui nomen à symbolo quod populo dabatur impositum erat, Nica, hoc est vince. Cap. XIII.

Inursionem porro in fines Romanorū ab Alamūdaro, de quo dixi, & Azeretho factam, & quo modo cum his in patriam reuertentibus Belissarius coactus ab exercitu suo, in littore Euphratis, ipso die festo Paschatis appropinquante, manus conseruerit, & qua ratione exercitus Romanus propterea quod consilio Belissarij obtēperare noluit, penitus profligatus sit, & quo pacto Ruffinus & Hermogenes pacem perpetuam (sic enim vocarunt) cum Persis constituerint, tam disertè narrat, vt animos legentium valde commoueat. Quibus adijcit seditionem popularem Constantinopoli constatam, quæ nomen ex tessera populi accepit: quippe nica, id est, vince, fuit propterea appellata, quod populus inter se congressus, hanc tessera, Nica, sibi præscripsit, quod alter ab altero internosceretur.

Nn 3 In qua